

של טמאה שאסור לערב אותו בקדשה. אף כי כל קרבנות נקראים בשר קדש, וכל קרבנות של כל מין יש בהם חלין של טהרה, ויש בהם קדש וקדש הקדשים.

וחפוד שיש הפרש בין קדש לקדש, זהו שפטוב (שםות כ) והבדילה הפרכת להם בין קדש ובין קדש הקדשים. אף כי אש הקרבנות אינם שרויים. שאש של גבורה מקדש ממש שולטת, שנקרא אש עצי קדש, או אש בשר קדש. ואש של קדשה יש בו הבדלה ביןו לבין אש של הדרות. אף על גב שבארו עלייו שמצויה להביא מן הדרות, אף על גב שיש אש של קדש, שפל אחד צרייך למוקומו. ומשל נמשלו יישראל הראשונים לסוד זה יישראל.

ישראל נמשל לו. שדרי ישראל בכל נקראים מלכים, כמו שבארוה, כל ישראל בני מלכים. אבל כאשר היה עולמים לבית המקדש, כל אחד שורה במקומו כמו שראוי לו. אף כי כל הקרבנות אינם שרויים, שאף על גב שבכלם בתויב קרבן לה, הוא מחלק הכל כל אחד ואחד כמו שרاوي. וסוד זה נודע בפרי החג, שהוא מקריםים להם יישראל לפני ה'. אמר הפנורה הקדושה, קום רועה נאמן משנתה, שאפתה והאבות נקראים ישבו עפר, שעדר באן היותם משלדים בתורה באוטם שנים במשנה, שאמר בהם על הארץ תישן. וביום הפנורם בהקריבכם מנחה חרסה לה. אפס הם (בנין)

בעלי המשנה, תפלוות בוגר אבות תקונם. ובקריאת שמיע שמע ישראל מוקים (יהושע א) והגית בו יום ולילה. ופרשוה כל הקורא קריאת שמיע בכל יום באלו הוא מוקם ולבוקע. ונדי בטהילות שליהם, בקריאת שמיע שלהם, השכינה היא מתחדשת לפני הקדש ברוך הוא.

חולין דעתה, ואית בהון (דף נה ע"א) קדש וקדש הקדשים.

ורוזא, דאית הפרש בין קדש לקדש, הרא הוא דכתיב, (שםות כ) ובהבילה הפרכתם להם בין הקדש ובין קדש הקדשים. אוף הכא אשות דקדבנין, לאו איינון שווין. דאס של גבורה מקדש ממש קדש דלפתא. דאתקורי אש עצי קדש, או אש בשר קדש. ואשא דקדשא, אית בהה הפרכה בין אש הדרות. אף על גב דאומקה עליה, דמצואה להביא מן הדרות, אף על גב דאית אש דקדשא, דבל חד אריך לאטריה. ומתלא אמרתilo יישראל קדמאי להאי רוזא יישראל.

(ג'א) יישראל אמרתilo להאי. דהא יישראל בכלל) אתקוריאו מלכים כמה דאומקה, כל יישראל בני מלכים. אבל כド הוועלין לבי מקדשא, כל חד שרייא באטריה, כדיא יאות ליה. אוף הכא כל קרבנין לאו איינון שווין, דאס על גב דבכוולחו כתיב קרבן לי, אהיו פלייג פלא כל תד ותד בדקיא יאות. רוזא דא, אשתמוודע בפרי החג, דהו קרייבין לוז יישראל קדרם יי.

אמיר בוציא קדישא, קום רעיא מהימנא משנתה, דאנט ואבקהן ישני עפר אתקרין, דעד פען הויתון משפט דין באורייתא, באינון ישנים במשנה, דאתמר בהון על הארץ תישן. וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהזה. אthon איינון (בנין) בפנורם דשכינטא, ובעוכרין דלכון, אהיה אתקדשת בצלותין דאבקהן בכל יומא. דאומקה מארי מהניתין, תפלוות בוגר אבות פקנום. ובקריאת שמיע דאמר רעיא מהימנא שמיע יישראל, ואומקה כל הקורא קריאת שמיע בכל יום, באלו הוא מקיים (יהושע א) והגית בו יום ולילה.

ונדי בצלותין דלכון, בקריאת שמיע דלכון, שכינטא בפנורם של השכינה, ובמעשיהם שלכם היא מתחדשת בתפלותיה בעלי המשנה, תפלוות בוגר אבות תקונם. ובקריאת שמיע שמע ישראל מוקם (יהושע א) והגית בו יום ולילה. ופרשוה כל הקורא קריאת שמיע בכל יום באלו הוא מוקם ולבוקע. ונדי בטהילות שליהם, בקריאת שמיע שלהם, השכינה היא מתחדשת לפני הקדש ברוך הוא.